

Kránitz Mihály

A „lehetetlen” ügyek szentje

Szent Rita nagykilenced

Szent Gellért Kiadó és Nyomda

1. csütörtök

Szent Rita és a mi életünk

Amikor valaki hosszú időre tervez, azt alaposan megfontolja, főképp, ha a természetfölöttivel, a szentekkel és Istennel van kapcsolatban. „Egy nap az Úr előtt annyi, mint ezer év; ezer év pedig annyi, mint egy nap” - olvashatjuk Péter apostol második levelében (2Pét 3,8). Azt is tudjuk, hogy egyszer minden időpont eljön, ahogy a mai nap is elérkezett, és Isten segítségével elkezdhetjük utunkat, amelynek során - bízom benne - mindannyian nagyon sok kegyelemben részesülünk, és Szent Rita példájára tekintve az Úrnak egyre hűségesebb tanítványai leszünk.

Umbria, ahol Szent Rita szülőfaluja, majd szerzetesi életének városa, Cascia található, egy kicsiny kis mustármag növekedésének a kezdetét jelenti. Ezt a mustármagot nevezhetjük Isten jelenlétének, növekvő kegyelmének, de nevezhetjük egy kis egyháznak is, amely immár kétezer éve él, és azóta hatalmas fává terebélyesedett. Ennek a nagy

fának az ágain látjuk a szenteket, és talán önmagunkat is.

Szeretném azt is megosztani a kedves Olvasókkal, hogy miképpen érintett meg engem is Szent Rita személye. Talán csodálkozni fognak, de ez már akkor megtörtént, amikor még meg sem születtem, mivel édesanyám, aki egy hasonlóan kis faluból származik, mint Szent Rita - Zalaboldogfáról -, a II. világháborút követően unokatestvérével Budapesten keresett munkát, majd egy másik barátnőjével kétszer is megfordult a Kun utcai Szent Rita-kápolnában. Céljuk az volt, hogy imádkozzanak önmagukért, jövőjükért, és kérjék a gondviselő Isten és Szent Rita segítségét elkövetkező életszakaszukra. Ez megközelítőleg hatvan évvel ezelőtt történt. Napjainkban is sokan kérik ugyanezt a megvilágosító kegyelmet kérik saját maguk és életük számára.

Egy másik emlék, amely már sokkal világosabban és konkrétabban utal rám, az 1989-ben itt, ebben a kápolnában bemutatott első szentmiséim egyike. Akkor Szederkényi Károly atya volt a káplán, akivel mind a mai napig jó barátságban vagyok. Nemcsak azért, mert egyidősek vagyunk, hanem azért is, mert amikor 1982-ben papnak jelentkeztem az esztergomi szemináriumba, akkor ő volt az első, akivel ott találkoztam. Így adódott,

hogy amikor húsz évvel ezelőtt pappá szenteltek, meghívott, hogy a Szent Rita-kápolnában is tartsak egy újmisést. Hálát adok a jó Istennek, hogy most meg tudom köszönni azokat a kegyelmeket – éppen a papság évében –, amelyeket a szentek, és kifejezetten Szent Rita közbenjárására kaptam.

Ennyi rövid személyes bevezető után tekintsünk most Szent Ritára, akinek példaértékű élete szüntelenül előttünk fog állni a nagykilenced során. Anynyit mindenesetre el kell mondanom, hogy Casciai Szent Rita életéről nagyon kevés történeti adat áll rendelkezésünkre. De talán ez is épp azt jelzi, hogy a keresztény élet lényege nem abban áll, hogy könyveket írunk rólunk, sokkal inkább az Úr Krisztus csöndes, hűséges szolgálatában eltöltött élet a döntő, amely már itt a földön megtermi gyümölcsét, a másik világban pedig az örök élettel ajándékoz meg bennünket.

Szent Rita esetében a pontos születési dátumot sem ismerjük, de a hagiográfusok, a szentek történetét vizsgáló kutatók abban megállapodnak, hogy 1381 körül született a mostani Cascia községhez tartozó kis faluban, Roccaporenában, mégpedig VI. Orbán pápa (1378–1389) idején. Halála napjáról már biztosabb adat áll rendelkezésünkre, 1447. május 22-e, amely egyúttal az ő mennyei születésének

is a napja. Nagymértékben tehát a hagyományra vagyunk szorítva, de minden hagyománynak megvannak a történeti alapjai, s ezért ezekből kiindulva Szent Rita életének egyes állomásait és eseményeit vizsgálva magunkra alkalmazhatjuk. Casciai Ritát 1627-ben avatta boldoggá VIII. Orbán pápa, és száztíz évvel ezelőtt, 1900. május 24-én XIII. Leó pápa avatta szentté.

Rita fiatalon ment férjhez, bár szívében mindig az Istennek való elkötelezettséget érezte, de ebben a szüleinek engedelmeskedett. A feljegyzések szerint egy durva férj mellett kellett a szeretet és a türelem erényeit gyakorolnia. Két gyermeke is született, akik viszont korán elhunytak, s amikor a férje meghalt, Rita számára elérkezett egy második döntés ideje is, és Casciában belépett az ágostonos kolostorba. Mintegy negyven évet élt egyszerű, szerény szerzetesként, de lelki nagyság hírében, aki vállalta a szenvedést is és a kolostorban rá eső munkát.

Most gondolkodjunk el azon, hogy ha nem is itt a földön, de rólunk is vezetnek egy könyvet, s abban, ahogy Jézus mondja, nevünk és tetteink vannak feljegyezve (Lk 10,20). A mi életünknek is volt egy pontos kezdete, s tudjuk, hogy lesz egy határozott vége. A kettő közötti időben kell kibontanunk egyéniségünket, személyiségünket, és valamilyen jó és szent ügynek odaszánnunk az életünket.

Ma oly sok minden gyöngíti a keresztény tanúságtételt. Az ember nagy lett, szinte mindenre képes – eljutott már a Holdra, a Marsra –, de valahogy épp a szívét és a lelkét nem tudja megfelelő pályára állítani. Mi, akik ezt már megtettük, hálát adhatunk Istennek, hogy felismertük azokat az ösztönző kegyelmeket és jeleket, amelyekkel szelíden segített nekünk, hogy életünk irányát, hivatását megtaláljuk. Amikor erre *igent* mondunk vagy már *igent* mondtunk, akkor egy határozott elköteleződés kezdődik el, amely életünket a legszorosabban összekapcsolja Isten jelenlétével.

A nagykilenced első napjának ez a tanítása: *fedezzük fel Isten jelenlétét nap mint nap életünkben*, úgy, ahogyan ezt Szent Rita egészen kislány korában megtette, s így gondoljuk át az elkövetkező hétben azt, amit Istentől kaptunk, akár olyat is, ami számunkra kellemetlennek tűnt, de mégis része volt az életünknek.

Mondjuk ki:

„Köszönöm, Uram, hogy az életbe hívtál, és már akkor gondoltál rám, amikor még meg sem születtem, mert te ismerted előre életem minden lépését, és gondviselő segítségeddel mindig ott álltál mellettem. És kérlek, adj továbbra is erőt ahhoz, hogy ezen az úton bármilyen megpróbáltatás ellenére megmaradjak, és arra a küldetésre és hivatásra

tekintsek, amelyet már a keresztségben megadtál nekem, de amelyet újra és újra életem különböző történéseiben és találkozásaiban kell megvalósítanom.”

Szent Rita, aki vállalta a testi szenvedést is, hatalmas példát adott nekünk arra, hogy miként kell itt a földön bármilyen körülmények között a hitben helytállni. Szent Rita, Te, akit a lehetetlen dolgok szentjének is tartanak, imádkozz értünk, hogy életünk megszentelése és a különféle áldozatok vállalása soha ne legyen lehetetlen számunkra. Ámen.

Szent Rita magyarországi szentélye

Budapest, VIII. kerület, Kun u. 5.

Telefon: 06/1 313 90 73

honlap: szentrita.plebania.hu

Minden csütörtökön este 17 órakor énekes szentmise szentbeszéddel, délután 16³⁰-kor Szent Rita-ájtatosság.

A szentmisét és a litániát a kápolnába zarándokló hívek kéréseinek meghallgatásáért ajánlják fel.

„Tizenöt csütörtök” ájtatossága

A május 22-e előtti tizenötödik csütörtökkel kezdődik. Ezeken a csütörtöki napokon reggel 8 és este 17 órakor elmélkedést tartunk Szent Rita életéről és erényeiről, szentmise keretében.

A Szent Rita plébánia búcsúja

Május 22-én, Szent Rita napján és a legközelebbi vasárnap, ünnepi miserenddel.

A tizenöt csütörtök

Előszó	5
1. Rita és a mi életünk	7
2. Rita és az engedelmesség gyümölcse	13
3. Rita és a keresztény házasság	19
4. Rita és a gyermekek nevelése	27
5. Rita és a családi béke megőrzése	35
6. Rita és a szerzetesi élet	43
7. Rita kapcsolata a szentekkel	51
8. Rita és a szenvedés vállalása	59
9. Rita és a feltámadt Krisztus	65
10. Rita és az imádság	73
11. Rita és a másokért vállalt munka	81
12. Rita, az „élő” szent	87
13. Rita és a „lehetetlen” ügyek	93
14. Rita és az örök szeretet-élet várása	101
15. Rita, „Umbria gyöngye”	107
Rita és a Pünkösdi Lélek	113
Imádságok Szent Ritához	120

